

uværdig optræden, og efterladte efter sådanne personer er afskåret fra at modtage erstatninger eller ydelser i henhold til nærværende lov". Denne bestemmelse har været anvendt med ret stor strengthed; således næsten undtagelsesfrit i tilfælde af medlemskab af DNSAP og arbejde for besættelsesmagten i Norge.

Under hensyn til karakteren af erstatningsloven var en sådan national værdighedsbestemmelse naturlig og nødvendig, men en lige så kategorisk bestemmelse forekommer mindre velbegrunnet, hvor der som i nærværende lovforslag er tale om fordeling af et fra tysk side modtaget beløb.

I § 2 har man — også af praktiske grunde — knyttet adgangen til at opnå de i bestemmelsen omhandlede éngangsydelser snævert til, at de pågældende tilfælde er henført under erstatningslovens afsnit 1, og man har herved ment at måtte fastholde den i erstatningslovens § 65 fastsatte værdighedsbetingelse.

I øvrigt har man ikke optaget en til erstatningslovens § 65 svarende bestemmelse i forslaget. Efter den i § 4, stk. 1, indeholdte angivelse af persongrupper, der er berettigede til den i bestemmelsen omhandlede godtgørelse, skulle det i og for sig være uden for tvivl, at personer, der har været underkastet frihedsberøvelse af besættelsesmagten m. v. i forbindelse med deres tjeneste eller arbejde for besættelsesmagten m. v., ikke er berettiget til godtgørelsen. Det er imidlertid fundet ønskeligt udtrykkeligt at udtale dette, og det samme er udtrykkeligt udtalt med hensyn til den skønsmæssige hjælp efter § 6.

Til § 9.

Et mindre antal personer, der opfylder betingelserne i den tyske erstatningslovgivning, har direkte fra den tyske forbundsrepublik modtaget erstatning i anledning af den forfølgelse, de har været genstand for. For så vidt sådanne personer måtte opfylde betingelserne også efter nærværende lovforslag, er det fundet rimeligt at afskære fra tortgodtgørelse i henhold til forslagets § 4.

Til § 10.

Til behandling af sager om ydelser i henhold til forslagets §§ 2, 3-5 og 6 foreslås det at nedsætte et særligt fordelingsnævn, bestående af en formand og 2 andre medlemmer. Formanden og medlemmerne foreslås beskikket af socialministeren.

De af nævnet truffne afgørelser om ydelser i henhold til forslagets § 2 og §§ 3-5 kan af pågældende indbringes for et af 3 højesteretsdommere bestående ankenævn, der ligeledes beskikkes af social-

ministeren efter indstilling fra præsidenten for højesteret, jfr. § 10, stk. 2. Fordelingsnævnets afgørelser om ydelse af hjælp i henhold til § 6, hvilke afgørelser er undergivet nævnets skøn, er endelige.

Til § 11.

Alle ydelser i henhold til nærværende lovforslag forudsætter en begæring eller ansøgning.

Som tidligere nævnt har man ikke nøjagtige oplysninger om samtlige personer, der har været underkastet frihedsberøvelse, ligesom det må antages, at ikke alle tidligere fanger ønsker godtgørelsen; lignende forhold gør sig gældende med hensyn til éngangsydelse efter § 2. Det vil derfor være nødvendigt, at de, der ønsker at modtage éngangsydelse eller tortgodtgørelse, fremsætter en begæring herom. I et meget væsentligt antal tilfælde må det antages, at de pågældende har modtaget godtgørelse i henhold til erstatningslovens afsnit 3 eller modtager løbende ydelser i henhold til erstatningslovens afsnit 1, og i sådanne tilfælde vil de pågældende kunne nøjes med at henvise til de i sin tid til brug for behandlingen af deres begæring om sådan godtgørelse eller ydelse til erstatningsrådet eller direktoratet for ulykkesforsikringen givne oplysninger.

Under henvisning til, at det er ønskeligt snarest muligt at få fastsat ugebeløbene i henhold til § 4, stk. 2 og 3, jfr. stk. 5, er det foreslået at fastsætte en ret kort frist for indgivelse af begæringer om éngangsydelse eller tortgodtgørelse, nemlig til 2 måneder efter lovens ikrafttræden. I tilfælde, hvor pågældende opholder sig i udlandet, foreslås fristen fastsat til 4 måneder. Da der næppe vil foreligge mange tilfælde af denne art, vil der ikke være noget til hinder for, at den i § 4, stk. 5, omhandlede beregning af ugebeløbet foretages snarest muligt efter udløbet af 2 måneders fristen uden at afvente udløbet af 4 måneders fristen.

For indgivelse af ansøgning om hjælp i henhold til § 6 er det ikke fundet fornødent at fastsætte nogen frist. På den anden side må det findes naturligt, at nævnets arbejde også med ydelse af denne hjælp ikke bliver af for lang varighed. Det foreslås derfor, at socialministeren efter indstilling af nævnet — når dette kan påregne, at der inden for en nærmere fremtid vil blive disponeret over den væsentligste del af eller hele det til rådighed for formålet værende beløb — fastsætter en dato, hvorefter der ikke længere kan modtages ansøgninger.

Til § 12.

Inden nævnet, efter at også den i henhold til § 11, stk. 4, fastsatte frist er udløbet, afslutter sin